

Inimesel ei polle mitte ükspäinist seest:  
pididised többed, waid ka wäljaspidi juhtub  
temmale monni wigga: Hawad — Muh-  
hud — kui sa luud murrad — ning muud  
nisuagused. Tarwis on siis et sa ka neist  
moistad ennast aidata:

**Hawad.** Sinna olled ennast leikanud,  
pistnud, ehk raiunud kirwega. — Kui haaw  
on süggaw, siis peab keige-esteks werd kiini-  
pandama. Sest ep olle wigga et werri on  
rohkeste jooksnud, siis haaw ei paisteta mit-  
te wägga ülles, ning ei sa ka punnaseks.  
Monnel on kül se Wiis et temma põllenud  
Linnast riet hawa sisse toppib. — Se pan-  
neb kül Werd kiini, agga se must Tolin teeb  
Hawa nenda roppuks et temma ei tahha ter-  
weks sada. Eememine worta wanna kullu-  
nud Linnane Nie, tomma seält Narmad wäl-  
ja, neesammad Narmad wereta elledaste

Käede

Käede wahhel kokka, ja pista need tassaste  
Hawa sisse et ta täis saab. Agga hoiu, et  
sa need mitte wauta wäggise Hawa sisse,  
muido se wallutab ja paistetab. Niid te ka  
Paela, Hawa kiini-sidduda: Leika selle tar-  
wis üks tuugew Linnane — rie, kolme-ehk  
nelja-sörme lai, kahhe ehk nelja künwa  
pikk. Siis panne esite üks neljakordne Lin-  
nase-rie tük Hawa peäle, selle ülle siddu  
niid Hawa kiini ellaste, agga mitte kanges-  
te, muido Sul tulles suur wallo. Kui Pael  
nattukest agga sedda lihha mis Hawa ümber  
on, alla wantab, siis on kül. Se kes hawa-  
tud on, woib keigeparremine Jöse tunda  
kui se öige on: — Kui Haaw jääb temmale  
tuimaks, ning ümberringi wägga punnaseks,  
siis on ta liaste kiini se-utud ja siis lasse se  
pael jälle pisut järrele. Kui pael mahha libbi-  
seb nenda kui monnikord säre-marja peäl, siis  
panne allapidid Linnast riet ehk nartsud ümber,

X 6

ni